

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 881/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у делу става првог и ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 66/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у делу става првог и ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 66/19 од 06.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у делу става првог и ставу другом изреке пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 66/19 од 06.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 95/19 од 23.04.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име новчаног обештећења (неимовинске штете) које је изазвано повредом права на суђење у разумном року износ од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом почев од 23.04.2019. године као дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 59.400,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у преосталом делу, од тражених 3.000 евра до досуђених 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате, односно за износ од још 2.600 евра.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 66/19 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена као основана а делимично

одбијена као неоснована жалба тужиоца, док је жалба тужене усвојена као основана, па је пресуда Основног суда у Сремској Митровици Прр 95/19 од 23.04.2019. године преиначена, тако што је досуђени износ на име новчаног обештећења од 400 евра повећан за још 500 евра са законском затезном каматом почев од 19.04.2019. године као дана пресуђења па до коначне исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и одлука о трошковима поступка тако што су трошкови поступка, са досуђеног износа од 59.400,00 динара, снижени на износ од 15.000,00 динара, док је за разлику у износу од 44.400,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате захтев тужиоца по овом основу одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 4.320,00 динара на име трошкова жалбеног поступка, док је за разлику у износу од 10.080,00 динара захтев тужиоца одбијен, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења о трошковима поступка, садржаног у делу става првог и ставу другом изреке другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014 и 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозволjenост изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима другостепеног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Марина Антонић